

съ платформитѣ за расходка на първо и второкласнитѣ пасажери, тамъ съ и салонитѣ за пушение. Въ слѣдния надолу етажъ съ помѣстени салонитѣ за ядение; слѣдъ него слѣдватъ още два етажа каюти за спание, а какво има още по-надолу азъ незнай: ще бѫдатъ хамбаритѣ и помѣщенията на третокласнитѣ. Цѣлия паразодъ се освѣтлява съ електричество. Стига ти да обърнешъ малко единъ бутонъ въ каютата си, и да блѣсне електрическа лампа, когато искашъ — деня и нощя.

Въ шестъ часа позвъниха за обѣдъ. Понеже всички пѫтници не можеха да се помѣстятъ въ салона, раздѣлиха ги на двѣ премѣни. Ние попаднахме въ първата премѣна, благодарение на единъ Французинъ, съ когото се запознахме още въ желѣзницата. Този Французинъ, — когото ние нарекохме бай Пенчо, понеже носеше калпакъ и поприличаваше на нашенски еснафия, — се постара да ни настани на най-доброто място, като образува около насъ една компания отъ парижани, които презъ всичкото пѫтуванie бѣха душата на цѣлия паразодъ. Интересно е да ви съобщамъ, какви хора бѣха само на нашата маса, за да си съставите понятие за пъстротата на пасажеритѣ. Бай Пенчо е аeronавтъ, живѣе въ Канада и си вади пропитанието, като се издига съ балонъ. Той ми показа нѣколко газети, въ които се описватъ неговите смѣли издигания въ облаците.

До него сѣдимъ ние — азъ, Филаретъ и доктора.

До доктора сѣди единъ Испанецъ, прокуроръ на касационния съдъ въ Мадридъ, една свита даскалска фигурка, страшенъ противникъ на Ломброзо и Мантегацца, но, както се вижда, учень юристъ. Той се обѣща да ми прати своите съ-